

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: 291/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

101/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. július 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. július 7-én, elektronikus úton terjesztette elő beadványát, amelyet ugyanezen a napon aláírásával ellátva postai úton is megküldött, majd 2010. július 30-án kiegészített.

1) A panaszos 2010. július 4-én több társával együtt Budapestre indult, egy bejelentett és a rendőrség által tudomásul vett megemlékezésre. 11 óra 30 perckor K. településnél egy rendőr állította meg az autóbust, amivel utaztak. A hirtelen leállítás miatt a sofőr vészfékezésre kényszerült, ami miatt a panaszos egyik társa meg is sérült, így mentőt kellett hívni hozzá. Több mint két órát vett igénybe az intézkedés, ez idő alatt az intézkedés alá vont személyeknek – köztük a panaszosnak – a napon kellett várakozniuk. A panaszos előadása szerint az intézkedő rendőr az igazoltatás során azt állította, hogy „ez egy rutin ellenőrzés, de

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ha tárgyalásra kerül a sor, akkor azt fogom hazudni, hogy én figyelmeztettem mindenkit, hogy ebből szabálysértési eljárás lesz”.

Az intézkedés végeztével a panaszos és társai tovább indultak, K. város után azonban egy benzinkútnál ismét megállították őket a rendőrök, akik két motorral és két mikrobuszal érkeztek. A várakozás alatt a panaszost kérése ellenére nem engedték kimenni a mosdóba. Igazoltatása során lakcímkártyáját is elkérte az intézkedő rendőr, amit ő nem adott át, mivel az nem volt nála. Az igazoltató rendőr csak azután adta vissza személyi igazolványát, hogy több társát is megkérdezte, hogy a panaszos igazat mond-e a lakcímkártyájával kapcsolatban. Az igazoltató rendőr az azonosító számát csak többszöri kérés után adta meg. Az intézkedés kb. 30 percet vett igénybe.

Ezt követően a Budapest N. út, E. úti gyorsító útszakaszán intették le ismét a buszt, amellyel a panaszos és társai utaztak. Kezdetben egy rendőr volt jelen az intézkedés során, majd öt percen belül további 25 rendőr érkezett a helyszínre. Az intézkedő rendőr a panaszos iratait kérte, válaszul azonban a panaszos megkérte őt, hogy vegye le a napszemüveget, amire a rendőr megengedhetetlen hangnemben válaszolt. Közel másfél órát vett igénybe az intézkedés ezen a helyszínen. Ez idő alatt a panaszost és társait nem engedték fel a buszra innivalóért, inni azonban az intézkedő rendőrök sem adtak nekik. A buszt úgy vizsgálták át, hogy három rendőr volt fent rajta és egy civil személy.

A panaszos 16 óra 30 perc körül érkezett meg társaival a rendezvény helyszínére. A rendezvény kezdetét várták, amikor 40 rohamrendőr szaladt el mellettük a térre, könnygáz palackkal valamint tonfával a kezükben. Nem értették, mi indokolja ezt az agresszív fellépést, hiszen nem követtek el semmilyen szabálysértést a helyszínen levők. Félelem lett úrrá a panaszoson a rohamrendőrök indokolatlan viselkedése miatt. A panaszos jogszerűtlennek tartja a háromszori igazoltatást, a fokozott ellenőrzést, valamint a ruházat- és csomagátvizsgálást, sérelmezi továbbá, hogy egyik igazoltatás során sem hangzott el az ellenőrzés célja.

2) A panaszos 2010. július 30-án kelt kiegészítő levelében az alábbi releváns információkat adta elő. A K. város mellett intézkedő rendőr nem köszönt napszaknak megfelelően, nem közölte az igazoltatás célját, nevét, illetve azonosító számát nem mutatta meg, és nem a nőknek járó tisztelettel beszélt vele. Előadásából kiderült továbbá, hogy kifejezetten vele szemben nem fogantatosítottak intézkedést a kérdéses napon az E. téren.

3) A Testület munkatársa telefonon kereste meg a panaszost, és kérte panasza további pontosítására. A panaszos kérdésre válaszolva elmondta, hogy a Budapest, N. úton fogantatosított intézkedés során egy férfi rendőr szándékozott ruházatát átvizsgálni, ő azonban ez ellen tiltakozott, így arra nem került sor. Elmondta továbbá, hogy vele szemben ruházatátvizsgálás a másik két helyszínen nem történt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az országos rendőrfőkapitány 2010. július 2-án kelt egyedi utasításával a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 30. § (1) és (3) bekezdése valamint a 44. § (1) bekezdése, továbbá a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (1) és (2) bekezdése alapján az egész ország területére fokozott ellenőrzést rendelt el. A fokozott ellenőrzés a gyorsforgalmi úthálózatra, az egy és két számjegyű főutakra, valamint az azokkal párhuzamos utakra terjedt ki 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig.

A fokozott ellenőrzés során a rendőri állomány az ország területén jogellenesen tartózkodók felderítése céljából mélységi ellenőrzést végzett, valamint a közlekedés biztonságának további javítása érdekében a járművek műszaki állapotát, a járművek forgalomban részvételének feltételeit, valamint a járművek vezetőit, azok vezetésre képes állapotát és vezetésre jogosultságát ellenőrizte. Ennek keretében igazoltatásokat, ruházat, csomag és jármű átvizsgálást hajtott végre.

Az egyedi utasítás indokolása szerint az elmúlt időszakban jelentősen megnövekedett az illegális határátlépések száma és emiatt indokolt a mélységi ellenőrzések fokozásával az integrált határellenőrzés hatékonyságának növelése. További cél a közlekedésbiztonság javítása, aminek egyik lehetséges eszköze a járművek és az azokat vezető személyek váratlan ellenőrzése. Közlekedésbiztonsági szempontból különösen nagy kockázatot jelentenek azok az autóbuszok, illetve autóbuszokat vezető személyek, amelyek, illetve akik nem felelnek meg a rájuk vonatkozó előírásoknak. Az ellenőrzéseknek elsősorban a 9 vagy több személy szállítására alkalmas járművekre kellett kiterjedniük.

2) A Megyei Rendőrkapitányság Rendészeti Igazgatója 2010. július 2-án adta ki 16000/2013/2010. ált. számú intézkedési tervét a „Magyar Nemzeti Gárda” 2010. július 4-én Budapesten megtartásra kerülő avatásával kapcsolatos megyei közlekedésrendészeti feladatok végrehajtására. Az intézkedési terv szerint a bíróság jogerős ítéletével betiltott Magyar Gárda alapjain szerveződött Magyar Nemzeti Gárda tagjainak fogadalomtételére 2010. július 4-én Budapesten, az Erzsébet téren kerül sor. Tekintettel arra, hogy ugyan ebben az időpontban kezdődik a 15. Budapest Pride „meleg fesztivál” is, amelynek szintén Budapest ad otthont, az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) vezetője fokozott közlekedési ellenőrzés végrehajtását rendelte el.

Az intézkedési terv szerint a fő közlekedési utakon elsősorban a Budapest irányába haladó forgalom ellenőrzése volt a cél és az ellenőrzés során – az általános forgalom ellenőrzési feladatokon túl – kiemelt figyelmet kellett fordítani minden olyan gépjármű ellenőrzésére, amelyről a külsőjei alapján (zászlók, transzparenszek, feliratok, a gépjárműben tartózkodók ruházata, stb.) feltételezhető volt, hogy az avatási ünnepségre utazik.

Minden igazoltatott személyt és járművet a körözési rendszerben ellenőrizni kellett, és az ellenőrzés tényéről minden esetben igazoltató lapot kellett kiállítani. Minden ellenőrzés alá vont jármű vezetőjével szemben alkoholszondás ellenőrzést kellett alkalmazni. A megyei rendőr-főkapitányság ügyeletének haladéktalanul jelenteni kellett, amennyiben feltehetőleg az avatási ünnepségre tartó gépjárművet, vagy ilyen gépjárművekből álló konvojok haladását észlelték az intézkedő rendőrök, illetve ezzel kapcsolatban rendőri intézkedés vált szükségessé. Fokozottan ellenőrizni kellett az említett fő közlekedési utak mellett lévő parkolókat, benzinkutakat, pihenő helyeket.

Az intézkedési terv 2010. július 3-án kelt kiegészítése a fentiekén túl előírja azt is, hogy az üzemképes forgalomellenőrző technikai eszközök használata terjedjen ki a feltehetőleg a rendezvényre tartó gépjárművek, ilyen gépjárművekből álló konvojok dokumentálására is, továbbá az ilyen eszközök alkalmazásával „előjelző és információtovábbító” tevékenység végzése indokolt. A fokozott ellenőrzés parancsnoka részére haladéktalanul jelenteni kell a feltehetőleg a rendezvényre tartó gépjárművek vagy ilyen gépjárművekből álló konvojok haladását, illetve azt, ha ezzel kapcsolatban bármilyen rendőri intézkedés válik szükségessé.

3) A K. Települési Rendőrkapitányság vezetőjének 2010. augusztus 18-án kelt jelentése szerint a megyei intézkedési terv alapján M. r. zászlós és O. r. őrmester 2010. július 4-én 0 órától 12 óráig a 44. számú út 52-53 km szelvényében, K. település külterületén hajtott végre forgalomellenőrző tevékenységet. A rendőrök az Rtv. 29. § és 30. § (1) bekezdése alapján, valamint az egyedi utasításban meghatározottak alapján intézkedtek.

Az intézkedés a rendőri jelentés szerint 2010. július 4-én 11 óra 20 perckor kezdődött a busz előírászerű megállítással, majd a jármű közlekedésben való részvételének ellenőrzését követően az abban utazó 49 személy igazoltatásával folytatódott. Az első személy adatait 11 óra 27 perckor jegyezték fel, az első számítógépes rendszerből történő lekérdezésre 11 óra 36 perckor került sor, míg az utolsó személy adatainak rögzítése a manuális nyilvántartásban 12 óra 9 perckor, az utolsó lekérdezés pedig 12 óra 50 perckor történt. A fentiekből kiderül, hogy egy személy igazoltatása és adattárból lekérése, kevesebb, mint 2 percet vett igénybe. Az igazoltatás és a lekérés közötti idő azért volt viszonylag hosszú, mert az ügyeletes előbb manuálisan rögzít több személyt és adatot, és ezt követően kezdi meg a nyilvántartásokban történő ellenőrzést. A számítógépes rendszerből a lekérdezések folyamatosak voltak, ennél rövidebb idő alatt nem volt lehetséges végrehajtani az ellenőrzést. A keletkezett RK lapokat megsemmisítették a törvényes határidőn belül.

Az intézkedés során a rendőrök a szükséges tájékoztatáson felül nem beszéltek senkivel, az igazoltatáshoz nem fűztek hozzá semmit, az utazóktól kérték, hogy az igazoltatásról ne készítsenek felvételeket, aminek az érintettek eleget is tettek.

4) Az első intézkedést foganatosító M. r. zászlós és O. r. őrmester 2010. július 4-én kelt jelentése szerint a panaszolt intézkedés napján fokozott ellenőrzésben vettek részt, felállítási helyük K. település külterületén, a 44-es fő közlekedési út 52 és 53 km szelvénye között volt. 11 óra 10 perckor az ügyeletes vezető tájékoztatta őket, hogy Sz. város irányából K. város irányába érkezni fog egy autóbusz, amire árpádsávós zászlót függesztettek ki. Az ügyeletes vezetőt a Sz. városi ügyeletes értesítette. Az utasítás szerint az autóbust meg kellett állítani és a rajta lévő személyeket igazoltatni, valamint priorálni.

Az autóbust 11 óra 20 perckor vonták intézkedés alá, a rendőri karjelzést a megállásra 150-200 méter távolságból adták ki. Az autóbusz vészfékezés, vagy hirtelen megállás nélkül, biztonságosan meg tudott állni úgy, hogy forgalmi akadályt nem képezett, mások közlekedésének biztonságát nem veszélyeztette. A buszon 49 utas és a sofőr tartózkodott.

A busz hátsó ablakán belülről kb. 50x50 cm nagyságú árpádsávós zászló volt kifüggesztve, valamint jobb oldalon a középső ülésre egy darab árpádsávós zászlót terítettek. Az autóbust átvizsgálták, közbiztonságra veszélyes eszközt nem találtak.

Az utasokat igazoltatták, valamint az utasítás alapján priorálták és ruházat-átvizsgálást végeztek, amelynek során szabálysértést nem észleltek. Az utasok nagy része terepszínű ruhát viselt, gárda egyenruha nem volt senkin. Néhány személy pólóján „szebb jövőért” felirat volt olvasható.

Intézkedés során megkereste őket az egyik utas azzal, hogy a hirtelen fékezés miatt beütötte a fejét, és fájlalja. Az intézkedő rendőrök mentőt hívtak hozzá, akik megvizsgálták, és megállapították, hogy sérülése nincs. A busz vezetője elmondta, hogy a karjelzést megfelelő időben kapta, és biztonságosan meg tudott állni.

A buszon tartózkodó személyek elmondták, hogy B. városból indultak és Budápestre mennek az E. térre bejelentett rendezvényre. Az intézkedés megkezdése előtt kamerákat és mobiltelefonokat vettek elő az utasok. Az intézkedő rendőrök ekkor arról tájékoztatták őket, hogy intézkedő rendőrt nem lehet kamerázni, erre ők a készülékeket elrakták. Intézkedés során az utasok együttműködők voltak, rendbontás nem történt. Az intézkedés végén elkérték a r. zászlós nevét, jelvéyszámát, valamint szolgálati helyét, amit a r. zászlós megadott.

5) A Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: MRFK) főkapitány helyettese 2010. augusztus 23-án kelt tájékoztatása szerint a MRFK Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztálya a megye területére kiterjedő fokozott ellenőrzés végrehajtását rendelte el 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig az országos rendőrfőkapitány egyedi utasítása alapján.

A fokozott ellenőrzés végrehajtásában, amely az autóbuszok, 9 vagy több személy szállítására alkalmas járművek ellenőrzésére, valamint a jogellenesen belföldön tartózkodó személyek kiszűrésére irányult, a MRFK állományából 45 fő vett részt.

2010. július 4-én 13 óra 30 perckor az M5-ös autópálya 91 km-nél található parkolóban az ellenőrzésben részt vevő állomány tagjai megállítottak egy Mercedes típusú autóbust, és ellenőrizték az azon utazó személyeket. Az intézkedés végrehajtásában, annak mihamarabbi befejezése céljából 10 fő rendőr vett részt. Az autóbusz utasaival szembeni intézkedés 14 óra 30 perckor befejeződött, és ekkor az autóbust továbbengedték.

A helyszínen szolgálatot teljesítő állomány tagjai eleget tettek az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeiknek, az évszaknak megfelelő szolgálati egyenruhában láttak el a szolgálatát, amelyen azonosító jelvényt, valamint névkitűzőt viseltek. Az intézkedést a jogszabályi előírásoknak megfelelően hajtották végre.

6) A MRFK Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztály Forgalom Ellenőrző Alosztály két intézkedő r. főtörzsőrmestere 2010. augusztus 5-én kelt jelentése szerint 2010. július 4-én motorkerékpárral teljesítettek szolgálatot az M5 autópálya bal pályatest 67 km-nél lévő pihenőben, ahol az országos rendőrfőkapitány utasítása alapján fokozott közlekedésrendészeti ellenőrzésben vettek részt. Az ellenőrzés a kilenc vagy több személy szállítására alkalmas járművek ellenőrzésére, valamint a jogellenesen belföldön tartózkodó személyek kiszűrésére irányult.

Az ellenőrzés során 13 órakor V. r. százados utasítására intézkedni indultak az M5 autópálya bal pályatest 91 km-nél található csomópontjához, mivel az utasítás szerint a 44-es, illetve az

54-es számú főút nagyobb buszforgalmat bonyolít és így ezen útszakaszokat együttesen tudják ellenőrzés alá vonni. 13 óra 30 perckor megállították az 54-es számú főúton Békéscsaba irányából az autópálya irányába közlekedő Mercedes típusú járművet, amelyet utasaira is kiterjedően intézkedés alá vontak.

Az intézkedést az M5 autópálya bal pályatest 91 km-nél lévő parkolóban hajtották végre, a parkolóban kialakított mellékhelyiség előtti területen, ahol az intézkedés mihamarabbi befejezése céljából helyszínrre érkezett két fő rendőr a K. Városi Rendőrkapitányság, valamint hat fő rendőr a szomszédos, K. Városi Rendőrkapitányság fokozott ellenőrzésben résztvevő állományából.

A helyszínen lévő kollégákkal együtt igazoltatták az autóbusz utasait, valamint vezetőjét. Az igazoltatás során igazoltató lapokat állítottak ki az intézkedés alá vont személyekről és adataikat az országos számítógépes nyilvántartó rendszeren keresztül ellenőrizték. Az intézkedés alá vont személyek adatai valóságosak voltak, az érintettek körében nem szerepeltek.

Az intézkedés alá vont személyek csak többszöri felszólításra adták át a személyi igazolványaikat és többször hangoztatták, hogy mászt nem kötelesek átadni, ezért a lakcím igazoló igazolványukat nem adják át. A jelentés szerint az intézkedő rendőrök az igazoltató lapokon a lakcímekezt azoknál a személyeknél rögzítették, akik ezt az információt – erre irányuló külön kérés nélkül – önként közölték.

Az igazoltató rendőrök rendszeresített motoros védőruházatban voltak, szolgálati ruházatukon elhelyezték jelvényüket, állományjelzőjüket, rendfokozati jelzésüket, valamint az állományjelző alatt a rendszeresített tépőzáras jelvéyszámot is. Elmondásuk szerint az intézkedést a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kulturáltan hajtották végre. Az igazoltatást végző r. főörzsörmester nevézt, rendfokozatát, illetve jelvéyszámát egy személy kérdezte meg, azt a rendőr megmondta, illetve ruházatán meg is mutatta.

7) N. r. főörzsászslós és G. r. főörzsörmester 2010. augusztus 4-én kelt jelentése az alábbi releváns információkat tartalmazza az esettel kapcsolatban. A jelentést tevő rendőrök fokozott közlekedési ellenőrzésben vettek részt K. Város területén, amikor 13 óra 20 perc körüli időben azt a tájékoztatást kapták, hogy vonuljanak az 54-es főút és az M5 autópálya kereszteződéséhez és ott az oda B. város felől érkező fehér Mercedes típusú autóbust, az érkező megerősítő erőkkel vezessék ki az autópályáról és igazoltassák a jármű utasait. Az utasítást nyugtázva a két rendőr elindult a meghatározott helyre.

A kereszteződéshez érve kb. 10 perc elteltével B. város felől megérkezett a jelzett autóbust, amelyet egy megkülönböztetett jelzéssel ellátott szolgálati gépkocsi követett, valamint az autópálya irányából megérkezett két motoros járőr, akik a bust elé fordultak. Az intézkedő rendőröknek nem volt tudomásuk arról, hogy ki utasította a motoros rendőröket. A benzinkút parkolójában, miután a bust megállt, a motoros járőrökkel és a bust mögött érkező járőrautó két járőrével a bust két aytájához mentek és a kapott utasítások szerint elkezdtek igazoltatni a bustról leszálló embereket. Kérték, hogy senki ne menjen el addig, amíg az igazoltatás véget nem ér. Erre azért volt szükség, mert a leszálló emberek közül többen a mosdóba kívántak volna menni. Az intézkedés ideje alatt folyamatosan kamerázták a rendőröket és többször,

felháborodva kérdezték, hogy mi az intézkedés oka, mert egy órával korábban is megállították őket és másfél órán keresztül feltartották a buszt.

Az igazoltatásokat az Rtv. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hajtották végre. A szolgálati öltözet nyári pantalló, fehér ing és láthatósági mellény volt, amelyet szolgálati azonosító jelvényvel és rendfokozati jelzéssel láttak el. Az igazoltató rendőrök nevét az általunk igazoltatott személyek közül többen elkérték, őket a rendőrök tájékoztatták, hogy az intézkedés befejeztével mindent közölni fognak. Az intézkedést követően a r. főtörzsőrmestertől egy személy megkérdezte a nevét, a jelvényszámát, a szolgálati helyét valamint parancsnoka nevét, amiről ő tájékoztatást is nyújtott.

8) V. r. törzsőrmester és J. r. őrmester 2010. augusztus 5-én kelt jelentése szerint 2010. július 4-én 6 és 18 óra közötti időben fokozott közlekedésrendészeti akció keretében gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el megkülönböztető jelzésekkel felszerelt szolgálati gépkocsival. Ennek során 12 óra 30 perc és 14 óra közötti időben a 44-es számú főúton végeztek mozgó ellenőrzést, majd ezt követően az 54-es számú főúton folytatták szolgálatukat. Már a 44-es számú főúton előttük haladt a későbbiekben rendőri intézkedés alá vont autóbusz. Az autóbusszal szemben ekkor rendőri intézkedésre még nem került sor, csak akkor, amikor a mozgóellenőrzés során, kb. 13 óra 45 perc körüli időben azt észlelték, hogy az 54-es számú főút és a M5 autópálya felhajtójánál található MOL üzemanyag-töltő-állomás parkolójánál az autóbust motoros rendőrök megelőzték, és az 54-es számú főútról leterelték a benzinkút parkolójába.

Tekintettel arra, hogy az autóbuszon láthatóan nagy számú utas foglalt helyet, engedélyt kértek az akció helyi parancsnokától, hogy a motoros rendőrök segítséget nyújtsak az intézkedés során, aki ezt engedélyezte is. Időközben további rendőri erők érkeztek az intézkedés helyszínére egy mikrobuszal, akik szintén bekapcsolódtak az intézkedésbe. A jelentés szerint V. r. törzsőrmesternek és J. r. őrmesternek nem volt tudomása arról, hogy ők kinek az utasítására érkeztek. Az intézkedés okát M. r. főtörzsőrmester közölte az intézkedés alá vontakkal.

A buszon 50 fő tartózkodott, valamennyi személyt igazoltatták és priorálták. Az igazoltatás törvényi alapja az Rtv. 29. § (1) bekezdése volt. Az intézkedés során a busz sofőrje önként átadta a busz menetlevelét, valamint az ő személyi okmányaival együtt az utaslistát. A kapott lista alapján valamennyi utast igazoltatták, az okmányok visszaadása is ennek felhasználásával, a nevek felolvasásával történt.

Az igazoltatás során a személyeket a személyi igazolványuk és lakcímkártyájuk alapján azonosították, az Rtv. 29. § (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint a 77. § és a 81. §-ban, továbbá a Szolgálati Szabályzat 38. § (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározottak szerint. A szolgálat ellátása során a jelentést tevő rendőrök az évszaznak megfelelő szolgálati öltözetben voltak (rendszeresített fehér ing, nyári pantalló, az előírt kényszerítő eszközök, azonosító jelvény, névkitűző). Az ing felett láthatósági átvétőt viseltek, ez alatt volt látható az azonosító jelvény és a névkitűző. J. r. őrmester a láthatósági átvétőn kitűzte a hímzett névkitűzőt és a rendfokozati jelzést, kérésre meg is mutatta a névkitűzőjét. Egyebekben az igazoltatás alá vont személyek az intézkedő rendőrök nevét, rendfokozatát, jelvényszámát sem az intézkedés alatt, sem annak befejeztével nem kérték el.

9) J. r. őrmester 2010. augusztus 24-én kelt jelentése szerint a fenti napon és helyen 13 óra 50 perckor intézkedés alá vonta a panaszost, akit kulturáltan felszólított, hogy az igazoltatás céljából legyjen szíves adja át a személyi igazolványát. A panaszos közölte, hogy őt „állandóan zaklatják a rendőrök és mindenféle indok nélkül rendszeresen megbüntetik, feljelentik”. Közölte továbbá, hogy csak akkor hajlandó magát igazolni, ha ő is rögzítheti a r. őrmester jelvéyszámát és beosztását, erre a r. őrmester lehetőséget biztosított. A rendőr a cselekmény alatt végig kulturált és állampolgárbarát magatartást tanúsított, hogy a csoport tagjaival mindenféle konfrontációt el tudjon kerülni. A panaszos személyes adatainak rögzítése körülbelül három percet vett igénybe. A r. őrmester az igazoltató lapokon a lakcímekeket azoknál a személyeknél rögzítette, akik ezt az információt – erre irányuló külön kérés nélkül – önként közölték vele, mivel a panaszos ettől eltekintett, lakcímét az igazoltató lapon nem jegyezték fel.

10) A rendőrség mellékelte a panaszos K. település környéki igazoltatásáról kiállított RK lapot is, amelyen a panaszos neve, személyi igazolványának száma, személyi száma, anyja neve és születési helye szerepel. Az intézkedés okaként általános ellenőrzést, igazoltatást jelöltek meg.

11) Budapest rendőrfőkapitánya 2010. július 1-jén kelt egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest teljes területére 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig az Rtv. 30. § (1) és (3) bekezdése, illetve a Szolgálati Szabályzat 73. § (6) bekezdése és 103. § (11) bekezdése alapján. Az egyedi utasítás szerint a rendőri állomány feladata volt a fokozott ellenőrzés keretében figyelemmel kísérni a rendezvényre érkezőket, valamint a helyszíneken tartózkodókat, megakadályozni az esetleges jogsértések kialakulását. Annak során az utasítás végrehajtásába beosztott rendőri állomány számára szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálásokat írt elő az Rtv. 13. § alapján – illetve kérésre –, továbbá azt, hogy közreműködjön a rend helyreállításában, és jogsértés esetén hajtsa végre a szükséges intézkedést.

Az egyedi utasítás indokolása azt tartalmazza, hogy egy magánszemély a főváros V. kerületében található E. térre, valamint a F. tér – A. út – B.-Zs. út – H. utca útvonalra 2010. július 4. napjára demonstráció megtartását jelentette be, amely rendezvényen jelentős számú résztvevő megjelenése volt várható. A demonstratív tömegrendezvény biztosítása, illetőleg a gyülekezési joggal élők és a járókelők biztonságának garantálása érdekében a főváros területén indokolt volt a személy- és gépjárműforgalom fokozott ellenőrzése.

Az indokolás utal továbbá az Rtv. 30. § (3) bekezdésére, miszerint a rendőrség „a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja”. A Szolgálati Szabályzat 73. § (6) bekezdése alapján a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény hatálya alá tartozó, illetve más jelentős rendezvény helyszínén csapaterőnek a biztosításban való részvétele esetén azt a területet, ahová a belépők fokozott ellenőrzése kötelező, a rendőri szerv vezetője határozza meg.

12) A Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály vezetőjének 2010. szeptember 2-án kelt jelentése szerint 2010.

július 4-én az intézkedő rendőrök bevetési csoportba szervezve láttak el szolgálatot Budapest területén. Budapest rendőrfőkapitánya a biztosítási feladattal összefüggésben fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest területére.

A Rendész-201-es hívóval szolgálatot teljesítő bevetési csoport, valamint a Rendész-203-as hívójú csoport 15 óra körül azt az utasítást kapta a BRFK Biztosítási Törzsétől, hogy vonjon intézkedés alá egy autóbust, amelyen a jogerősen feloszlott Magyar Gárda (vezetőiben, céljaiban, felépítésében megegyező) utódjának tekinthető Magyar Nemzeti Gárda tagjai utaznak. Az intézkedés során ellenőrizni kellett azt is, hogy a rendezvényre tartók bármilyen közbiztonságra veszélyes vagy testi sértés okozására alkalmas eszközt birtokolnak-e. Arról nem volt tudomásuk, hogy az autóbust korábban már intézkedés alá vonták, ilyen jelzést a biztosítási törzs nem adott.

A Budapest XIX. kerület, N. úton a korábban már a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály beosztottjai által megállított és intézkedés alá vont autóbust utasait a kapott utasítás alapján igazoltatták, ruházat- és csomag átvizsgálást, illetve az autóbuston járműátvizsgálást foganatosítottak. Tekintettel arra, hogy az igazoltatásokat követő prioritások, valamint a jármű- és csomagátvizsgálások következtében további intézkedések nem váltak szükségessé, a járművet utasaival együtt az intézkedés végeztével útjára bocsátották, az intézkedésről írásos jelentést nem készítettek.

A rendőrökkel közölt utasítás szerint a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály beosztottjai ellenőrzés alá vontak egy autóbust, de a buszon utazók létszáma szükségessé tette azt, hogy a rendőri erők létszámát növeljék. Megérkezésükkor az autóbust utasainak egy része már a busz melletti járdaszakaszon volt. Az intézkedés megkezdésekor a r. főtörzszászlós (mint az egység parancsnoka) közölte nevét, rendfokozatát, beosztási helyét, azt a tényt, hogy fokozott ellenőrzést rendeltek el Budapesten és ennek keretében igazoltatásra, jármű-, ruházat- és csomag átvizsgálásokra kerül sor.

A busz utasainak nagy része a tájékoztatást tudomásul vette, de egy fiatal nő és egy magas férfi folyamatosan kötekedett a rendőrökkel, igyekeztek őket munkavégzésükben fenyegetéssel megzavarni. A két személyhez csatlakozott további 3-4 személy, akik az úttesten kezdtek sétálgatni (az intézkedés helyszínén járda volt, ott az utasok biztonságosan várakozhattak), ezért őket fel is kellett szólítani ezen magatartásuk abbahagyására. Ők azonban közölték, hogy nekik joguk van akkor és ott sétálni, ahol és amikor akarnak. Mivel a gyalogosok közlekedésére vonatkozó szabálysértést az abbahagyására irányuló felszólítás ellenére tovább folytatták, a r. főtörzszászlós kilátásba helyezte a szabálysértés továbbfolytatása miatti előállításukat, valamint velük szemben szabálysértési eljárás kezdeményezését. Ezt követően a személyek csatlakoztak a járdán tartózkodó társaikhoz.

A r. főtörzszászlós elmondta azt is, hogy az intézkedés elején hozzá lépő, vele kötekedő hölgy közölte vele, hogy nincs joga napszemüveget viselni, miközben intézkedik. Tekintettel arra, hogy a r. főtörzszászlós gyógyászati szemüveget visel, melyet orvos írt fel részére – amit közölt is a hölgygel – az ötödik-hatodik ezen kérdéskört célzó kijelentést követően nem reagált a hölgy megjegyzéseire. A r. főtörzszászlós elmondta, hogy a prioritások végrehajtása alatt a jármű-, valamint a csomagok átvizsgálását is végrehajtották. Ezen intézkedés alatt mindvégig vele volt a busz egyik utasa, akit a busz utasai jelöltek ki maguk közül, és ezen férfi a teljes járműátvizsgálást rögzítette a nála lévő mobiltelefonnal. A busz utasai

(leszámítva a korábban említett 4-6 főt) kifejtették, hogy ezen eljárást maximálisan korrektnek és emberségesnek tartják.

Ezen kifejezéseket használta az a férfi is, aki egyedülként jelezte az intézkedő rendőröknek, hogy szomjas. Mivel utastársai (akik az intézkedés megkezdésekor magukhoz vették enni-innivalójukat) nem reagáltak kijelentésére, a Rendész 201-es csoport saját vízkészletéből adott inni a férfinak.

A teljes rendőri intézkedés kb. 40-45 percet vett igénybe, ezt követően a busz utasaival szemben az intézkedést befejezték és közölték velük, hogy távozhatnak. A r. főőrzsászlós kijelentette, hogy mindenkiel mindvégig emberi hangnemben, a vonatkozó jogszabályok és utasítások betartásával kommunikált.

A Bevetési Osztály vezetője összefoglalva megállapította, hogy az intézkedő rendőrök parancsnoka eleget tett az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségének, ezt támasztja alá az is, hogy a panaszos az intézkedő rendőrt pontosan megnevezi. Az autóbusz átvizsgálására a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) és (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján került sor a panaszban ismertetett módon, az utasok által kijelölt személy mindvégig jelen volt, a busz átvizsgálását végig rögzítette mobiltelefonjával.

Az autóbusz pontos megállításának idejéről az osztályvezető nem tudott nyilatkozni, megjegyezni kívánta azonban a rendőri intézkedések időpontjával kapcsolatban, hogy a panaszok alapján 11 óra 30 perckor K. településnél igazoltatták az autóbusz utasait. Ez az intézkedés a panasz szerint több mint 2 órán keresztül tartott. Ezt követően 1 óra sem telt el, de K. városban újabb igazoltatásra került sor, ahol kb. 30 percig tartott az intézkedés. K. városból Budapestre az út kb. 80 km, ami az útvonaltervező programok és az autóbuszokra vonatkozó korlátozások figyelembe vételével legalább 1 óráig tarthatott. Ezek szerint 15 óra 45 perc és 16 óra között érkezhettek meg Budapestre, ahol közel 1 óra 30 percig álltak, azonban a több mint 10 km-es utat megtéve 16 óra 30 percre mégis megérkeztek az Erzsébet téri rendezvényre. Álláspontja szerint a panasz ezen része értékelhetetlen, a valóságnak nem felel meg, még akkor sem, ha 15 órakor igazoltatta őket a Rendész 201-es csoport, mivel a másfél órás intézkedés befejeztével még el kellett jutni az V. kerület, E. térre, ahová a panasz szerint 16 óra 30 perckor megérkeztek.

A beszerzett információk alapján az intézkedés alá vont személyek már eleve étellel és itallal szálltak le a buszról. Egy személy volt, aki vizet kért, neki a rendőrök saját készletükből adtak inni.

A fentiek alapján az osztályvezető megállapította, hogy a panaszolt rendőri intézkedés jogszerű és szakszerű volt, azzal kapcsolatban nem tudott megállapítani hiányosságot. A panaszokban szereplő bizonyítható ellentmondások (név, szolgálati hely ismerete annak közlése nélkül, az elemzett időpontbeli ellentmondások) álláspontja szerint a panaszt teljes egészében értékelhetetlenné teszik.

13) B. T. r. törzsőrmester 2010. augusztus 16-án kelt jelentése szerint a r. törzsőrmester 2010. július 4-én a bevetési csoport tagjaként látott el szolgálatot S. r. törzsászlós vezetésével Budapest közigazgatási területén a feloszlott Magyar Gárda rendezvényével kapcsolatban. Szolgálati teljesítése során 15 óra körül a „Rendező” utasítására a mobil csoport megjelent a

Budapest, N. út bevezető szakaszánál, mivel onnan rendőr kollégák kértek segítséget egy nagyobb csoport ellenőrzéséhez, igazoltatásához. A r. törzsőrmester feladata az összegyűjtött személyi igazolványokon szereplő adatok RK lapon történő rögzítése volt. A feladat gyors végrehajtása érdekében a r. törzssászlós beült a szolgálati gépjárműbe. Az adatok rögzítése után az okmányokat átadta az egyik kollégájának, aki azokat hiánytalanul visszaadta a tulajdonosoknak. Az intézkedés során más egyéb feladata nem volt, ezért a szolgálati gépjármű közvetlen közelében maradt, az intézkedés alá vont személyek közül senkivel nem beszélt.

H. r. őrmester 2010. augusztus 11-én kelt jelentése szerint a r. törzsőrmesternek ugyanez volt a feladata. Előadta, hogy egy személynél nem volt személyi igazolvány, az ő adatait bemondás alapján ellenőrizték le. Ugyanezen személy vizet kért tőle, mire a r. őrmester a saját táskájában lévő védőitalból egy fél literes ásványvizet átadott, ezt a férfi jó szándékkal, többször is megköszönte. A r. őrmester ruházatátvizsgálásban nem vett részt.

14) A BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály r. hadnagyának jelentése szerint a – később a művelet parancsnokának kijelölt – r. hadnagy 2010. július 4-én reggel 7 órától biztosítási feladatot látott el. Szolgálati ellátása során körülbelül 16 óra 30 perckor azt az utasítást kapta, hogy öltözzön be védőfelszerelésbe és haladéktalanul jelenjen meg a Budapest V. kerület, J. utca és a H. út kereszteződésénél, mert a rendezvény egyik főszervezőjét ki kell emelni a rendezvényről, mivel a rajta levő ruházat miatt bűncselekményt követett el. A feladat végrehajtására történő előkészület során azt az eligazítást kapta, hogy az Erzsébet téren levő színpad melletti füves területen található a célszemély, akit ki kell emelni, majd ezt követően a hasonló ruházatú személyekkel szemben is intézkedést kell kezdeményezni, ki kell őket is emelni. A feladat végrehajtására egy tíz főből álló bevetési egység (ebből két fő gépkocsivezető), valamint a Készenléti Rendőrség két csoportja állt rendelkezésére. A helyszínre útban voltak további bevetési egységek is.

Tekintettel arra, hogy a kapott utasítás és a rádióforgalmazás alapján a feladatot haladéktalanul meg kellett kezdeni, a Magyar Nemzeti Gárda szimpatizánsai (kb. 1000-1200 fő) által megtöltött térre a r. hadnagy a rendelkezésére álló csoportokkal bevonult. A színpad pontos helyének ismerete nélkül hatolt be az Erzsébet térre, majd a színpad felfedezését követően a színpad mögötti árnyékos, fás területen csoportosulást fedezett fel, ezért a csoportokkal ott megjelent. A r. hadnagy az árnyékos részhez érve azt tapasztalta, hogy a célszemély egy kb. 30 főből álló, 5-6 soros gyűrű közepén helyezkedik el. A gyűrű belső részénél álló személyek összekapaszkodva védték a célszemélyt, a külső gyűrűkben álló személyek kezeiket maguk mellett tartva álltak.

A rendőri erőfölény már ekkor sem állt fenn. A célszemély a r. hadnagy felszólítására nem lépett ki a gyűrűből, sőt társai a kimenekítést is megkezdték. A művelet végrehajtása során a r. hadnagy tonfát tartó kezét megragadta egy férfi, és a hadnagyot a földre rántotta, ahol tovább dulakodtak. A dulakodó férfi elfogását követően a r. hadnagy megkísérelte a célszemélyt a tömegben felismerni, de mivel őt nem látta, úgy döntött, hogy figyelemmel az intézkedés körülményeire, és az őket körbevevő személyek ellenséges magatartására, kivonja a rendőri erőket a tömegből.

A r. hadnagy véleménye szerint amennyiben nem azonnal kellett volna végrehajtani a feladatot, valamint amennyiben megfelelő információval rendelkeztek volna a célszemély tartózkodási helyével és a körülötte állók létszámával kapcsolatban, 5-10 perc várakozást

követően a négy BRFK-s és a négy készenléti rendőrségi bevetési egység igénybe vételével a célszemély kimenekítését meg tudták volna akadályozni.

15) A rendőrség által a kiemeléssel kapcsolatban rendelkezésre bocsátott videofelvételeken az alábbiak láthatók.

A rendőrségi (BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztályának, a Készenléti Rendőrség beosztottja által és az ORFK KMGEI Információtechnológiai Osztálya által készített) kézi kamerás felvételek tanúsága szerint a rendőrök helyszínen való megjelenése során különböző fenyegető bekiabálások hangzottak el a résztvevők részéről, és többen megpróbálták megakadályozni, hogy a rendőrök a célszemélyt elfogják. A felvétel minősége miatt nem látható, hogy a műveleti parancsnok ellen irányuló hivatalos személy elleni erőszakot milyen magatartással valósította meg a férfi, azt azonban lehet látni, hogy egymással a földön dulakodnak. Ezt követően a közelben álló személyek fenyegetőleg léptek fel a rendőrökkel szemben, lökdösték és sértő kifejezésekkel illették őket.

Egy további felvételen [<http://www.youtube.com/watch?v=qhj7PJ34No8>] az hallható, hogy a riporter azt mondja, előállítottak egy férfit – az említett hivatalos személy elleni erőszak elkövetőjét –, és „ekkor könnygázt is bevetettek, mert többen megpróbálták megakadályozni az akciót. Végül nem alakult ki nagyobb dulakodás, a könnygáztól viszont többen rosszul lettek.” A képsoron az látható, hogy a fás területen tartózkodó rendőrök a tömeg fellépése hatására nem irányítottan, többször a levegőbe fújtak a náluk lévő paprika spray-ből. Nem látható olyan esemény, amelynek során közvetlen közléről fújtak le embereket.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott felvételeken a panaszos beazonosíthatóan nem látható.

16) Tekintettel arra, hogy a rendőrségi dokumentumok egy része minősített irat, az előadó testületi tag – miután 2011 januárjában a minősített iratokba betekintett – kérte titoktartási kötelezettsége alóli felmenését, valamint azt, hogy – többek között – jelen állásfoglalásban a minősített iratok tartalmára összefoglaló jelleggel hivatkozhatson. Az azóta eltelt időszakban a kérelemnek helyt adó, vagy azt elutasító döntést a rendőrség nem hozott, ezért – a további késedelem elkerülése érdekében – a Testület kénytelen volt állásfoglalását a rendelkezésre álló iratok alapján, a megismert minősített iratokra való utalás nélkül meghozni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszos három alkalommal történő igazoltatását, a részrehajlásmentes eljárás követelmények érvényesülését az intézkedések során, a szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályok megfelelő betartását, a panaszos személyes adatainak rögzítését, valamint azt, hogy az Erzsébet téren fellépő rendőrök intézkedései érinthették-e a panaszos alapvető jogait.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz, 54. §-ában (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz, valamint az abból levezethető

testi épséghez, 55. §-ának (1) bekezdése szerinti személyi szabadsághoz, és 58. § (1) bekezdésében rögzített mozgásszabadsághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

IV.

A Testület elsőként a K. település környékén foganatosított intézkedést vizsgálta.

A panaszos sérelmezte az intézkedés tényét, a fokozott ellenőrzést, a megállítási körülményeit, azt, hogy az eljáró rendőr nem tájékoztatta az intézkedés céljáról, valamint azt, hogy több mint két órán keresztül a napon kellett várakozniuk. Sérelmezte továbbá, hogy a rendőr azt állította, „ez egy rutin ellenőrzés, de ha tárgyalásra kerül a sor, akkor azt fogom hazudni, hogy én figyelmeztettem mindenkit, hogy ebből szabálysértési eljárás lesz”.

1) Az igazoltatás jogalapjának vizsgálata során a Testület az alábbiakat állapította meg.

a) A rendőrségi dokumentumok szerint az országos rendőrfőkapitány fokozott ellenőrzést rendelt el 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig az ország egész területét érintően a gyorsforgalmi úthálózatra, az egy és két számjegyű főutakra, valamint az azokkal párhuzamos utakra. A fokozott ellenőrzés célja az ország területén jogellenesen tartózkodók felderítése, valamint a közlekedés biztonságának további javítása. Az egyedi utasítás szerint ennek érdekében a rendőri állomány mélységi ellenőrzéseket végez, valamint a járművek műszaki állapotát, a járművek forgalomban részvételének feltételeit, valamint a járművek vezetőit, azok vezetésre képes állapotát és vezetésre jogosultságát ellenőrzi. Ennek keretében igazoltatásokat, ruházat, csomag és jármű átvizsgálást hajt végre. Az indokolás szerint a közlekedésbiztonság javításának egyik lehetséges eszköze a járművek és az azokat vezető személyek váratlan ellenőrzése. Az ellenőrzéseknek elsősorban a 9 vagy több személy szállítására alkalmas járművekre kell kiterjednie.

A fokozott ellenőrzés szabályait az Rtv. 30. § (1) bekezdése tartalmazza. A hivatkozott jogszabályhely szerint „a Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A (2) bekezdés alapján „a Rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.”

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott-tartózkodókat igazoltatják. Fokozott ellenőrzés végrehajtását az egész ország területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bünyügyi főigazgató, a rendészeti főigazgató, illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a bünyügyi igazgató, a rendészeti igazgató, a rendőrkapitány vagy az ügyeletvezető, határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbá a hatáskörük szerint ellátott speciális feladatok végrehajtása során a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója, a Köztársasági Őrezred parancsnoka vagy a Készenléti Rendőrség parancsnoka rendelheti el.

Az ORFK vezetője által elrendelt fokozott ellenőrzésre tekintettel a Jász-Nagykun-Szolnok megyei rendőrfőkapitány helyettes 2010. július 2-án intézkedési tervet adott ki a „Magyar Nemzeti Gárda” 2010. július 4-én Budapesten megtartásra kerülő avatásával kapcsolatos megyei közlekedésrendészeti feladatok végrehajtására. Az intézkedési terv szerint az általános ellenőrzésen túl kiemelt figyelmet kell fordítani minden olyan gépjármű ellenőrzésére, amelyről külsőségei alapján (zászlók, transzparenszek, feliratok, a gépjárműben tartózkodó személyek ruházata stb.) feltételezhető, hogy az avatási ünnepségre tart.

Az intézkedési terv 2010. július 3-ai kiegészítése szerint elsősorban a Budapest irányába haladó forgalmat kell ellenőrizni, különös tekintettel az autóbuszokra, konvojban közlekedő, szemmel láthatólag összetartozó gépjármű oszlopokra. Az üzemképes forgalom ellenőrző technikai eszközök használatának ki kell terjednie a feltehetőleg a rendezvényre tartó gépjárművek, ilyen gépjárművekből álló konvojok dokumentálására is, továbbá az ilyen eszközök alkalmazásával előjelző és információ továbbító tevékenység végzése indokolt. A fokozott ellenőrzés parancsnoka részére haladéktalanul jelenteni kell a feltehetőleg a rendezvényre tartó gépjárművek, vagy ilyen gépjárművekből álló konvojok haladását, illetve azt, ha ezzel kapcsolatban bármilyen rendőri intézkedés válik szükségessé.

Fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy az országos rendőrfőkapitány egyedi utasítása, valamint az arra épülő intézkedési terv célja nem fedi egymást. Míg az egyedi utasítás szerint a fokozott ellenőrzés célja az illegális bevándorlók kiszűrése, valamint a közlekedési balesetek visszaszorítása, az intézkedési terv egyértelműen a rendezvényre tartók ellenőrzését tűzi ki célul.

b) A kapitányságvezető jelentése szerint az intézkedés jogalapja az Rtv. 29. §, valamint az Rtv. 30. § (1) bekezdése volt. A Testület álláspontja szerint azonban nem jelölhető meg az intézkedés jogalapjaként a fokozott ellenőrzés egy olyan esetben, amikor minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az intézkedés célja nem egyezik a fokozott ellenőrzés kitűzött céljával. Márpedig jelen esetben az intézkedő rendőrök az intézkedési terv keretében foganatosították az igazoltatást, tehát az intézkedés célja a 2010. július 4-én megtartott megemlékezésre tartók ellenőrzése volt, nem pedig az egyedi utasításban meghatározott célok valamelyike. Ezt támasztja alá az intézkedő rendőrök jelentése is, amely szerint az ügyeletvezető utasította őket, hogy állítsanak meg egy Sz. város irányából K. város irányába érkező autóbust, amire árpádsávós zászlót függesztettek ki.

Tekintettel arra, hogy fentiek miatt az igazoltatás jogalapja nem lehetett a fokozott ellenőrzés, a Testület a panasz ezen része kapcsán eltekint a fokozott ellenőrzés jogszerűségének vizsgálatától.

c) Az igazoltatás szabályait az Rtv. 29. § (1) bekezdése tartalmazza. A hivatkozott jogszabályhely szerint „a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”. Mivel sem a kapitányságvezető tájékoztató levele, sem pedig az intézkedő rendőrök jelentése nem jelölte meg a fenti jogszabályhelynek az igazoltatás alapjául szolgáló fordulatát, a Testületnek azt kellett megvizsgálnia, hogy a konkrét esetben az igazoltatási célok valamelyike fennállhatott-e.

Az Országos Rendőr-főkapitányság által 2008-ban a rendőri igazoltatásról az állampolgárok részére kiadott tájékoztató II. 4. pontja a következőket fogalmazza meg: „Az igazoltatás – mint minden rendőri intézkedés – célhoz kötött. A gyakorlatban ugyanakkor rendkívül nehéz meghatározni, hogy pontosan milyen esetekben indokolt egy állampolgár igazoltatása, a mindennapi életben előforduló élethelyzetek sokszínűsége miatt pedig az általánosítás még nehezebb. [...] Az igazoltatás tekintetében leginkább alapelvek határozhatók meg, amelyek közül a legfontosabb, hogy az igazoltatás nem lehet önmagáért való, mindig kell lennie valamilyen alapjának és céljának.”

Az Rtv. idézett §-a alapján megállapítható, hogy a törvény meglehetősen tág teret és szabad értelmezést biztosít az igazoltatás indokoltságát illetően. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri igazoltatásról készített tájékoztató, mint egyfajta módszertani útmutató a fenti tág értelmezésű jogszabályhely vonatkozásában helyesen hívja fel a figyelmet arra, hogy az igazoltatás (mint minden rendőri intézkedés) célhoz kötött, minden esetben ésszerű indokának kell lennie. Az említett tájékoztató ugyanis alapelveként rögzíti, hogy az igazoltatás nem lehet önmagáért való, mindig kell lennie valamilyen alapjának és céljának. A Testület álláspontja szerint ez a széles intézkedési jog nem válhat parttalanná, vagy önkényessé. Ezért is van kiemelt jelentősége annak, hogy az igazoltatásnak legyen célja, legyen ésszerű indoka, az intézkedés alá volt személy pedig ezt az indokot ismerhesse meg az intézkedést megelőzően.

Az intézkedési terv, valamint az intézkedő rendőrök jelentése alapján megállapítható, hogy az intézkedés tényleges célja a július 4-ei rendezvényre tartók ellenőrzése volt. Azt azonban, hogy erre valójában miért van szükség (közrend vagy közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból) egyik dokumentum sem említi.

A Testület álláspontja szerint a célhoz kötöttség elvéből kiindulva önmagában az a tény, hogy a panaszos egy bejelentett és a rendőrség által tudomásul vett rendezvényre tart – és ez külső jegyek alapján a kívülvilág számára is egyértelmű – nem ad elegendő okot arra, hogy rendőri intézkedés alá vonják.

Fentiek miatt a Testület megállapította, hogy a panaszos igazoltatására jogalap nélkül került sor, így az intézkedés sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

2). A Testület a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az intézkedés során érvényesült-e a részrehajlás-mentes eljárás követelménye.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. Az Rtv. indokolása szerint a törvény előtti egyenlőség alkotmányos követelményére tekintettel a rendőri intézkedés törvényi feltételeinek megvalósulása esetén a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül – bárkivel szemben – köteles eljárni. A rendőri intézkedés során fajra, nemre, vallásra, politikai meggyőződésre tekintettel különbséget tenni nem szabad, e minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

Mivel az intézkedési tervből és a jelentésből kitűnik, hogy a buszt, amellyel a panaszos utazott kizárólag azért állították meg, mert külsőségei alapján feltételezhető volt, hogy a július

4-ei rendezvényre tart, továbbá sem az intézkedő rendőrök, sem pedig a kapitányságvezető nem jelölték meg az intézkedés pontos célját, a Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök döntésében a panaszos és társai – vélt vagy valós – politikai nézetei meghatározó szerepet játszottak.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatban alkalmazott tesztje (ld. pl. a Rasmussen kontra Dánia, 8777/79. számú ügy) szerint akkor sérül a diszkrimináció tilalma, ha (i) összehasonlítható helyzetben lévő személyekkel szemben (ii) eltérő bánásmód valósul meg, és annak (iii) nincs objektív és ésszerű oka.

A Testület ezért azt vizsgálta, hogy a megkülönböztetés indokolt volt-e. Az igazoltatásra a rendezvény helyszínétől körülbelül 145 km-re, K. település környékén került sor. A Testület álláspontja szerint az elmúlt néhány év tapasztalataira figyelemmel indokolt lehet a rendezvényre érkezők ellenőrzése, ugyanakkor erre – az eset összes körülményének függvényében – legfeljebb a rendezvény közvetlen közelében indokolt sort keríteni. A Testület a rendezvény és az igazoltatás helyszíne közötti nagy térbeli és időbeli távolság miatt úgy ítélte meg, hogy minden további vizsgálat nélkül megállapítható: a tagadhatatlanul a – vélt vagy valós – politikai meggyőződésen alapuló megkülönböztetésnek objektív és ésszerű indoka nem lehetett.

Fentiek alapján az intézkedő rendőrök a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmát megsértve jártak el, ami miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos azon sérelmével kapcsolatban, hogy az intézkedő rendőr nem tájékoztatta az intézkedés céljáról, a Testület az alábbi megállapításokat tette. A rendőr azonosítási kötelezettségére vonatkozó szabályokat az Rtv. 20. §-a tartalmazza. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

A rendőri fellépés módjával kapcsolatban a Szolgálati Szabályzat tartalmaz további részletszabályokat. A 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A panaszos elmondása szerint az intézkedő rendőr az igazoltatás során azt állította, hogy „ez egy rutin ellenőrzés, de ha tárgyalásra kerül a sor, akkor azt fogom hazudni, hogy én figyelmeztettem mindenkit, hogy ebből szabálysértési eljárás lesz”.

A Testület kifejezett kérdésére, miszerint az intézkedő rendőrök a panaszos vonatkozásában eleget tettek-e és milyen módon az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeiknek, válasz nem érkezett, a kapitányságvezető válaszlevele mindössze annyit tartalmazott, hogy az intézkedő rendőrök a szükséges tájékoztatást megadták az intézkedés alá vontak számára, azonban az iratokból nem derül ki, hogy pontosan miről tájékoztatták a panaszost. Részletesebb rendőri válasz hiányában tehát nem volt olyan információ, ami a panaszos állításának ellent mondott volna.

A Testület általános gyakorlata az, hogy a panaszosi verziónak ellentmondó rendőri állítás hiányában a tényállást a panaszos elmondása alapján állapítja meg.

Jelen esetben a panaszos által a rendőrnek tulajdonított mondatokat a Testület nem találta teljes egészében életszerűnek, azonban figyelembe véve azt a részben téves tájékoztatást is, amelyet a rendőrség a Testületnek adott (nevezetesen, hogy a busz ellenőrzésére az Rtv. 30. § alapján, a fokozott ellenőrzés keretében került sor), a Testület elfogadta a panaszosi állításnak azon részét, amely szerint az intézkedő rendőrök egyike szerint „rutinellenőrzés” kapcsán foganatosítottak a panaszossal és társaival szemben igazoltatást. Mivel a fentiekben kifejtettek alapján nyilvánvaló, hogy a panaszost is szállító busz megállításának és az utasok igazoltatásának konkrét, a buszban utazók vélelmezhető politikai hovatartozásával összefüggő oka volt, megállapítható, hogy az rutinellenőrzés – önmagában is kifogásolható – indokára való utalás nem minősül megfelelő tájékoztatásnak.

A Testület töretlen gyakorlata szerint a megfelelő jogalap, illetve cél közlésének elmulasztása a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelenti, (többek között azért, mert az érintette megakadályozza az intézkedés megfelelő értékelésében és ezen keresztül panaszjogának hatékony gyakorlásában is).

Erre való tekintettel a Testület megállapította, hogy az intézkedés célja megfelelő közlésének elmulasztása miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés két órát vett igénybe, és ez idő alatt mindvégig a napon kellett várakozniuk.

Az intézkedés időtartamával kapcsolatban a kapitányságvezető tájékoztatta a Testületet arról, hogy az első személy adatait 11 óra 27 perckor jegyezték fel, az első a számítógépes rendszerből történő lekérdezésre 11 óra 36 perckor került sor, míg az utolsó személy adatainak rögzítése a manuális nyilvántartásban 12 óra 9 perckor, az utolsó lekérdezés pedig 12 óra 50 perckor történt. A fentiekből kiderül, hogy egy személy igazoltatása és adattárból lekérése kevesebb, mint 2 percet vett igénybe. Az igazoltatás és a lekérés közötti idő azért volt viszonylag hosszú, mert az ügyeletes előbb manuálisan rögzít több személyt és adatot, és ezt követően kezdi meg a nyilvántartásokban történő ellenőrzést. A számítógépes rendszerből a lekérdezések folyamatosak voltak, ennél rövidebb idő alatt nem volt lehetséges végrehajtani az adattárból történő lekéréseket.

A Testület elfogadta a kapitányságvezető fenti magyarázatát, ugyanakkor **tekintettel arra, hogy az igazoltatást jogszerűtlennek ítélte, a várakoztatás kapcsán is megállapította a panaszos mozgásszabadsághoz való alapvető jogának sérelmét.**

5) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr hirtelen karjelzése miatt a sofőr vészfékezésre kényszerült, aminek következtében egy utas meg is sérült, mentőt is kellett hívni hozzá.

Az intézkedő rendőrök jelentése szerint a karjelzést a megállításra 150-200 méter távolságból adták ki, így az autóbusz vészfékezés, vagy hirtelen megállás nélkül biztonságosan meg tudott állni úgy, hogy forgalmi akadályt nem képezett, mások közlekedésének biztonságát nem veszélyeztette. Az intézkedés során megkereste őket az egyik utas azzal, hogy a hirtelen fékezés miatt beütötte a fejét, és fájjalja, ezért a rendőrök mentőt hívtak hozzá, akik megvizsgálták és megállapították, hogy sérülése nincs. A busz vezetője elmondta, hogy a karjelzést megfelelő időben kapta és biztonságosan meg tudott állni.

A hirtelen megállás tekintetében a panaszosi és a rendőri állítások ellentmondónak bizonyultak, tekintve azonban, hogy a panaszos saját maga tekintetében ezzel a momentummal kapcsolatban nem is terjesztett elő panaszt, utastársa vonatkozásában pedig – meghatalmazás hiányában – joghatályosan nem élhet panasszal, a Testület ezt a kérdést a továbbiakban nem vizsgálta.

V.

A Testület ezt követően a K. település környékén foganatosított intézkedések jogszerűségét vizsgálta meg.

A panaszos sérelmezte az intézkedés tényét, valamint azt, hogy kérése ellenére nem engedték kimenni a mosdóba és nem a nőknek járó tisztelettel beszéltek vele. Kifogásolta, hogy igazoltatása során laccímkártyáját is elkérte tőle az intézkedő rendőr, és csak azután adta vissza a személyi igazolványát, hogy több társát is megkérdezte, hogy a panaszos igazat mond-e laccímkártyájával kapcsolatban. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedő rendőr nem köszönt napszaknak megfelelően, nem közölte nevét, valamint az intézkedés célját és azonosító számát is csak többszöri kérés után adta meg.

1) Az igazoltatás jogszerűségének vizsgálata során a Testület az alábbi megállapításokra jutott. Az eset kapcsán megküldött mindhárom rendőri jelentés (lsd. II. rész 7), 8), 9) pontok), valamint a MRK megbízott főkapitány helyettesének tájékoztató levele megegyezik abban, hogy az intézkedő rendőrök a kérdéses napon fokozott ellenőrzésben vettek részt, a megbízott főkapitány helyettes az egész ország területére kiterjedő fokozott ellenőrzés elrendeléséről szóló egyedi utasítást, valamint a megye területére kiterjedő fokozott ellenőrzés végrehajtására vonatkozó végrehajtási tervet is megküldte. V. r. törzsrőmester és J. r. őrmester, valamint N. r. törzsszázlós és G. r. főtörzsrőmester jelentései azonban az intézkedés jogalapjaként az Rtv. 29. § (1) bekezdését jelölték meg.

A fentiek ismeretében annak ellenére, hogy az intézkedő rendőrök az intézkedés jogalapjaként jelentéseikben az Rtv. 29. § (1) bekezdését jelölték meg, többen közülük a jelentésekben azt is jelezték, hogy fokozott ellenőrzés keretében állították meg a buszt és igazoltatták utasait, ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy az igazoltatás jogalapja valójában a fokozott ellenőrzés volt.

Ezt erősíti az a tény is, hogy a buszt, illetve az utasok ruházatát a K. város közeli igazoltatás során nem vizsgálták át, hanem valóban csak azokat az intézkedéseket fogantatosították, amelyek a fokozott ellenőrzés meghatározott céljainak érvényesüléséhez szükségesek voltak.

Az Rtv. 30. § (1) bekezdése szerint „a Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A (2) bekezdés alapján „a Rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.”

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott-tartózkodókat igazoltatják. Fokozott ellenőrzés végrehajtását az egész ország területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bűnügyi főigazgató, a rendészeti főigazgató, illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a bűnügyi igazgató, a rendészeti igazgató, a rendőrkapitány vagy az ügyeletvezető, határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbá a hatáskörük szerint ellátott speciális feladatok végrehajtása során a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója, a Köztársasági Őrezred parancsnoka vagy a Készenléti Rendőrség parancsnoka rendelheti el.

Bár kérdéses, hogy a 30. § azon felhatalmazása, amely szerint „a közbiztonságot veszélyeztető esemény” megelőzése érdekében elrendelhető fokozott ellenőrzés, magában foglalja-e az általános közlekedésrendészeti célú fokozott ellenőrzés lehetőségét (azon az alapon például, hogy a közúti közlekedésben nem zárható ki balesetek bekövetkezése), a hatályos, meglehetősen pontatlan szabályozás értelmezési lehetőségeinek és a közlekedésbiztonság legitim céljának figyelembe vételével a Testület arra következtetésre jutott, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelésének jogszabályi feltételei a főúton fennálltak – a panaszolt intézkedés pedig ezen a területen történt.

A Testület megítélése szerint a fokozott ellenőrzés elrendelésére ezért jogszerűen került sor, és mivel a panaszolt intézkedést a fokozott ellenőrzés keretében hajtották végre, az igazoltatás is jogszerű volt, ezért alapjogi sérelem az intézkedés jogszerűsége tekintetében nem valósult meg.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr elkérte a lakcímkártyáját, amit ő azonban nem adott át, mivel nem volt nála.

Az igazoltatással kapcsolatos kötelezettségeket az Rtv. 29. § (2) bekezdése rögzíti, miszerint az „igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni”. Ez a bekezdés rendelkezik arról is, hogy a „személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat”, végül hogy az „igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető”. A 29. § (8) bekezdése rendelkezik arról, hogy mit kell személyazonosító adaton érteni: „az érintett személy nevét, születési helyét, születési idejét és anyja születési családi és utónevét”.

Az Rtv. hatályos szabályai szerint tehát igazoltatás során a lakcímkártya átadására az igazoltatott nem kötelezhető. Szintén nem kötelezhető a lakcímkártyán szereplő adatok közlésére. Ez következik részben logikai értelmezéssel abból, hogy a lakcímadatok okmánnyal való igazolásának kötelezettsége alóli mentesítés kiüresedne, ha az érintett egyébként kötelezhető volna a lakcímkártyán szereplő adatok közlésére, másrészt abból, hogy az Rtv. 29. § (3) bekezdés a személyazonosító adatok rögzítését írja elő, illetve teszi lehetővé, ezek között pedig a lakcímadatok nem szerepelnek.

Mivel a panaszos lakcímkártyáját nem adta át és az intézkedő rendőr sem kérte őt a lakcímadatainak közlésére, **a Testület álláspontja szerint – tekintettel arra, hogy a panaszos adatainak megismerésére és rögzítésére nem került sor – nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.**

3) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem köszönt napszakkal megfelelően, nem közölte nevét, valamint az intézkedés célját és azonosító számát is csak többszöri kérés után adta meg. A Testület a rendőr azonosítás kötelezettségével és a szolgálati fellépés módjával kapcsolatos rendelkezéseket már a IV. rész 3) pontjában ismertette, így azok újbóli ismertetésétől jelen pontban eltekint.

V. r. törzsőrmester valamint J. r. őrmester jelentése szerint az igazoltatás alá vont személyek az intézkedő rendőrök nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát sem az intézkedés alatt, sem annak befejeztével konkrétan nem kérték. N. r. törzszászlós és G. r. törzsőrmester jelentésükben azt írták, hogy az igazoltató rendőrök nevét az általunk igazoltatott személyek közül többen elkérték, őket tájékoztatták, hogy az intézkedés befejeztével mindent közölni fognak. Az intézkedést követően a r. főtörzsőrmestertől egy személy megkérdezte a nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét valamint parancsnoka nevét, amelyről ő tájékoztatást is nyújtott. J. r. őrmester jelentése szerint a panaszos az igazoltatás során közölte vele, hogy csak akkor hajlandó magát igazolni, ha ő is rögzítheti a r. őrmester jelvéyszámát és beosztását, erre a r. őrmester azonnal lehetőséget biztosított. A megbízott főkapitány-helyettes tájékoztatása mindössze annyit tartalmaz, hogy a helyszínen szolgálatot teljesítő állomány eleget tett az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeinek.

Az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettség a rendőrt attól függetlenül terheli, hogy az intézkedés alá vont személy az azonosítást és a tájékoztatást kéri-e, vagy sem. Ezen túlmenően a kötelező közlések akkor teljesíthetők az intézkedés befejezését követően, ha ezt az intézkedés sikeres lefolytatása indokolja. A rendőri jelentésekből nem tűnik ki, hogy bármi indokolta volna az azonosításnak és a kötelező közléseknek az intézkedés befejezése utánra halasztását. Megállapítható tehát magukból a jelentésekből, hogy azonosítási kötelezettségüknek a rendőrök nem az Rtv. 20. §-ának megfelelően tettek eleget.

Az intézkedés céljának közlésével kapcsolatban a rendőrség a Testület kifejezett kérdése ellenére sem adott kielégítően részletes választ arra, hogy mi hangzott el, milyen módon teljesítették az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeiket.

A Testület ezért úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőrök nem tettek megfelelően eleget az Rtv. 20. §-ban foglaltaknak, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

4) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr csak azt követően adta vissza személyi igazolványát, hogy több társát megkérdezte, hogy igazat mond-e a lakcímkártyájával kapcsolatban.

Az intézkedő J. őrmester jelentése szerint a panaszos személyes adatainak rögzítése körülbelül 3 percet vett igénybe, ezt követően személyi igazolványát haladéktalanul visszaadta a panaszosnak.

A Testület nem tudta megnyugtatóan feloldani a panaszos és az intézkedő rendőr állítása közötti ellentmondást, ezért a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem tudta megállapítani.

5) A panaszost – állítása szerint – kérése ellenére nem engedték ki a mosdóba. Sérelmezte továbbá, hogy az intézkedő rendőr nem a nőknek járó tisztelettel beszélt vele.

Az Rtv. 2. § második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

N. r. zászlós és G. r. főtörzsőrmester előadása szerint kérték a buszról leszálló embereket, hogy senki ne menjen el. Állításuk szerint erre azért volt szükség, mert a buszról leszálló emberek közül többen is mosdóba kívántak menni.

A hangnem tekintetében az intézkedő J. őrmester előadta, hogy az intézkedés alatt mindvégig kulturált, állampolgárbarát magatartást tanúsított, hogy a csoport tagjaival és a panaszossal szemben minden konfrontációt elkerüljön.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök nem tarthattak okkal attól egy autópálya parkolóban, hogy az utasok közül bárki is elhagyja az intézkedés helyszínét, és mivel az utaslista is rendelkezésükre állt, akkor is könnyen követhető lett volna, hogy kit vontak már intézkedés alá, ha néhányan az utasok közül felkeresik a mosdót.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök azzal, hogy a panaszos erre irányuló kifejezett kérése ellenére nem engedték ki őt a mosdóba alapvető emberi szükségleteit kielégíteni, nem az Rtv. 2. §-ában foglalt követelménynek megfelelően jártak el, súlyosan megsértve ezzel a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát.

A Testület ugyanakkor a hangnem kérdésében nem tudta feloldani az elmondások közötti ellentmondást, ezért e tekintetben az emberi méltóságához való jog sérelme nem volt megállapítható.

VI.

A Testület végül a Budapest, N úton foganatosított intézkedés-sorozatot vizsgálta.

A panaszos sérelmezte az intézkedés tényét, a fokozott ellenőrzést, a megfelelő tájékoztatás elmaradását, a ruházatátvizsgálást, valamint a rendőr által megválasztott hangnemet. Kifogásolta továbbá, hogy öt és társait nem engedték fel a buszra innivalóért, inni azonban az intézkedő rendőrök sem adtak nekik.

1) Az intézkedés jogszerűségével kapcsolatban az alábbiakat állapította meg a Testület. A rendőrségi dokumentumok szerint Budapest rendőrfőkapitánya fokozott ellenőrzést rendelt el 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig a főváros teljes területére. Az egyedi utasítás indokolása kiváltó okként arra az információra utalt, hogy a megjelölt napra egy magánszemély a főváros V. kerületében található E. térre, valamint a F. tér – A. út - B-Zs. út – H. utca útvonalra demonstráció megtartását jelentette be, amely rendezvényen jelentős számú résztvevő megjelenése volt várható. A tüntetés biztosítása, illetve a gyülekezési joggal élők és a járókelők biztonságának biztosítása érdekében indokoltnak tartották a főváros területén való fokozott ellenőrzés elrendelését.

A Szolgálati Szabályzatnak a jelen állásfoglalás IV. rész 2) a) pontjában már ismertetett 39. §-a meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát: „összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó – IV. rész 2) a) pontjában már szintén ismertetett – 30. § (1) bekezdése értelmében „a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.” Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján „a rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.”

A fokozott ellenőrzés elrendelésének jogszabályi feltételei a Testület szerint – a panaszos által felkeresni kívánt rendezvény előzményei és az azzal párhuzamosan tartott rendezvénysorozat a korábbi években ért támadások miatt – a rendezvénnyel közvetlenül érintett terület vonatkozásában fennálltak, a panaszolt intézkedés azonban nem ezen a területen történt.

A Testület ismét felhívja a figyelmet arra, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése vonatkozásában – csakúgy, mint az Rtv. V. és VI. Fejezetében szabályozott többi rendőri intézkedés, illetve kényszerítő eszköz alkalmazása esetében – alkalmazni kell az Rtv. 15. § szerinti arányosság követelményét [„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges

és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”].

A fokozott ellenőrzésnek a főváros teljes területére történő elrendelése olyan esetekben, amikor rendezvényt csak Budapestnek egy jól behatárolható területén (jelen panaszügyben az E. tér, illetőleg a F. tér – A. út – B.- Zs. út – H. utca útvonalon) tartják, az arányosság követelményét nem veszi kellően figyelembe. A Testület álláspontja szerint a fokozott ellenőrzésre hivatkozással kizárólag a rendezvény közvetlen közelében indokolt intézkedéseket foganasítani, mivel csak ott lehet teljes bizonyossággal megállapítani, hogy valaki a rendezvényre érkezett-e vagy sem, illetve, hogy a közbiztonságra veszélyes eszközt tart-e magánál vagy sem. A rendezvény biztonsága szempontjából ugyanis irreleváns, hogy ki utazik a buszon az út során, csak annak van jelentősége, hogy a rendezvény területére ki lép be, és aki belép, tart-e magánál közbiztonságra veszélyes eszközt.

A rendezvénytől távoli igazoltatás és átvizsgálás ráadásul azt sem zárja ki, hogy utóbb az intézkedéssel érintett személy a közbiztonságra veszélyes eszközt vegyen magához, ezért az intézkedés az elérni kívánt, egyébként legitim cél (a közbiztonság fenntartása) elérésére nem is alkalmas, tehát a szükségesség-alkalmasság-arányosság tesztnek már az alkalmassági követelményét sem teljesíti.

Mivel a rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszost a fokozott ellenőrzés keretében igazoltatták, a Testület megállapította, hogy a fokozott intézkedés keretében végzett igazoltatás a kérdéses területen az arányosság követelményébe ütközött, ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy az jogszerűtlen volt és sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök nem közölték az intézkedés célját.

A Testület a rendőr azonosítási kötelezettségével és a szolgálati fellépés módjával kapcsolatos rendelkezéseket már a IV. rész 3) pontjában ismertette, így azok újbóli ismertetésétől jelen pontban eltekint.

A Testület kifejezett kérdésére, miszerint az intézkedő rendőrök a panaszos vonatkozásában eleget tettek-e, és milyen módon az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeiknek, a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály vezetőjének jelentése azt rögzíti, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeiknek eleget tettek. Arra vonatkozóan, hogy a rendőrök milyen módon tettek eleget, illetve, hogy kifejezetten az intézkedés céljáról tájékoztatták-e a panaszost, a jelentések nem térnek ki.

A Testület nem találta kielégítőnek a rendőrség által előadottakat, mivel az iratokból nem derül ki, hogy pontosan miről tájékoztatták a panaszost, ezért **a tájékoztatási kötelezettség nem megfelelő teljesítése miatt a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét állapította meg.**

3) A panaszos sérelmezte a ruházat-átvizsgálást. Elmondása szerint egy férfi rendőr szeretett volna ruházat-átvizsgálást alkalmazni vele szemben, a panaszos azonban ezt nem engedte, így vele szemben ruházat-átvizsgálásra nem került sor.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A (2) bekezdés értelmében a ruházat átvizsgálását – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti.

Jelen esetben nem merült fel halaszthatatlan körülmény, ráadásul a ruházatátvizsgálás alapját jelentő intézkedést (az igazoltatást) nem fogadta el a Testület jogszerűnek, így a ruházatátvizsgálás sem lett volna az.

Mint ahogy azonban a panaszossal szemben ruházat-átvizsgálást végül nem végeztek, a Testület a panasz ezen része tekintetében nem állapított meg jogsértést.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a busz átvizsgálását három rendőr végezte egy civil személy jelenlétében.

A BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály vezetőjének jelentése szerint a busz átvizsgálásának jogalapja a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) valamint (2) bekezdés a) és b) pontja volt, és arra úgy került sor, ahogyan azt a panaszos előadta: egy, az utasok által kiválasztott személy mindvégig jelen volt az átvizsgálás során.

A hivatkozott jogszabályhely szerint (1) a ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat; (2) ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen a) igazoltatás során, vagy b) fokozott ellenőrzés során.

A Testület megállapította, hogy a busz átvizsgálásra a fokozott ellenőrzésre tekintettel került sor, ezért – mivel már az igazoltatást is jogszerűtlennek minősítette a VI. rész 1) pontjában – a busz átvizsgálását is jogszerűtlennek ítélte, és megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Testület az átvizsgálás módjával kapcsolatban megjegyzi, hogy megfelelő jogalap esetén azt jogszerűnek ítélte volna, mivel álláspontja szerint az intézkedés gyorsabb végrehajtását szolgálta az, hogy egyszerre három rendőr végezte azt, továbbá az utasok közül választott személy jelenléte az intézkedés alá vontak érdekeit szolgálta.

5) A panaszos sérelmezte, hogy miután megkérte az intézkedő rendőrt, hogy vegye le napszemüvegét, az intézkedő rendőr megengedhetetlen hangnemben beszélt vele.

Az intézkedő rendőr ezzel kapcsolatban előadta, hogy a panaszos folyamatosan kötekedett vele, kérte tőle, hogy vegye le napszemüvegét, mert nincs joga azt intézkedés közben viselni. Az intézkedő rendőr tájékoztatta arról, szemüvege gyógyászati szemüveg, amelyet orvos írt fel részére, majd a panaszos ötödik-hatodik ezen kérdéskört célzó kijelentését követően nem reagált rá tovább. Jelentésében állította továbbá, hogy az intézkedések ideje alatt kulturált hangnemben beszélt mindenkivel.

A panaszos és az intézkedő rendőr állítása közötti ellentmondást a Testület nem tudta feloldani, ezért arra a megállapításra jutott, hogy az emberi méltósághoz való alapvető jog az intézkedő rendőr hangneme tekintetben nem megállapítható.

6) A panaszos végül sérelmezte, hogy kérése ellenére nem engedték fel a buszra innivalóért.

Ezzel kapcsolatban az intézkedő rendőrök jelentéseikben egybehangzóan leírták, hogy az utasok, mielőtt leszálltak volna a buszról, vettek magukhoz ételt és italt. Állításuk szerint egy férfi utas kért tőlük vizet, akinek – mivel utastársai kérésére nem reagáltak – az intézkedő rendőrök saját készletükből egy üveggel.

A Testület a panaszos és a rendőrök állításának ellentmondását nem tudta feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy az emberi méltósághoz való jog sérelme nem megállapítható.

VII.

Bár nem állapítható meg egyértelműen, hogy a panaszost és társait egymás után intézkedés alá vonó rendőrök egymás intézkedéseiről tudtak-e, vagy sem, a Testület vizsgálata tárgyává tette az egymást követő intézkedések kumulatív hatását is.

A panaszos B. városból indult Budapestre, e körülbelül három órás út során három alkalommal igazoltatták, és ennek során összesen (a rendőrségi adatokat figyelembe véve) körülbelül három órát kellett várakoznia, kevés híján lekéselt arról a bejelentett és a rendőrség által tudomásul vett rendezvényről, amelynek érdekében Budapestre kívánt utazni.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogában ismert és tilalmazott az a hatósági magatartás, amely közvetlenül nem korlátozza valamely alapjog gyakorlását, ám olyan körülményeket teremt, amelyek eltántorít(hat)ják az érintettet a joggyakorlástól (ez az úgynevezett „chilling effect”, elbizonytalanító hatás).

A Bíróság gyakorlatában ez is a kérdéses alapjog sérelmét valósíthatja meg, mivel a joggarantálására irányuló pozitív állami kötelezettség elmulasztását jelenti (lásd például: Baczkowski és mások kontra Lengyelország, 1543/06. számú ügy, 67. §).

A Testület úgy ítélte meg, hogy a háromszori igazoltatás és az összességében rendkívül hosszú várakoztatás az általa gyakorolt elbizonytalanító hatáznál fogva sértette a panaszos gyülekezési jogát – függetlenül attól, hogy a panaszos végül a rendezvényen részt vett.

VIII.

A panaszos előadta, hogy félelem lett úrrá rajta amiatt, hogy 16 óra 30 perc körül a rendezvény helyszínén 40 roham rendőr szaladt el mellette könnygáz palackkal valamint tonfával felszerelve. Vele szemben az Erzsébet téren azonban intézkedést nem fogantatosítottak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdésének az állásfoglalás meghozatalakor hatályos szövege szerint „akinek az Rtv. törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett hatásköri rendelkezés értelmében tehát a Testület csak olyan rendőri intézkedéseket vizsgálhat, amelyek kifejezetten a panaszost érintették, ezért hatáskörén kívül esik az Erzsébet téren fellépő rendőrök intézkedése jogszerűségének vizsgálata, mivel ők a panasszossal szemben intézkedést nem foganatosítottak.

A Testület a fellépő rendőrök félelemkeltő magatartásával kapcsolatban megjegyzi ugyanakkor, hogy a rendőrség készenléti egyenruhája, és felszerelése egyes személyekben aggodalmat kelthet, a korábbi tapasztalatok alapján azonban a rendőri fellépésre a résztvevők számíthattak. A rendelkezésre álló kézi kamerás felvételek alapján a Testület nem találta úgy, hogy a rendőri fellépés félelemkeltőbb lett volna annál, mint ami az ilyen jellegű intézkedéseket szükségszerűen jellemzi, sőt a felvételeken az látható, hogy a rendezvényen részt vevő személyek közül sokan a rendőrök személyét és a rendőrség egészét érintő bekiabálásokkal zavarták a téren átvonuló rendőröket.

IX.

A fent összefoglalt sérelmek a Testület megítélése szerint összességükben kétség kívül elérték a súlyosság azon fokát, amely indokolttá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag